

<i>IV. Christus apud Pilatum, & Herodem.</i>	210.
<i>V. Christus flagellatur.</i>	213.
<i>VI. Christus spinis coronatur.</i>	216.
<i>VII. Christus Crucem bajulat.</i>	220.
<i>VIII. Christus crucifigitur.</i>	224.
<i>IX. Christus clamans voce magna expirat.</i>	227.
<i>Admonitio.</i>	230.
<i>Oratio ad quinque vulnera Christi.</i>	231.
<i>Pii affectus ex vita Jesu Christi.</i>	233.
CAPUT VI.	
<i>Aspirationes Viatoris pro felici morte ad Christam.</i>	239.
<i>Affectus ad Jesum agonizantem.</i>	240.
<i>Ad B. Virginem.</i>	242.
<i>Ad SS. Angelos, & omnes Sanctos.</i>	244.
<i>Homagia in vita & morte Deo prestanda.</i>	245.
<i>Desiderium bonæ mortis.</i>	249.
<i>Aspirationes morientis.</i>	251.
<i>Suspiria coram Crucifixi effigie.</i>	254.
<i>Orationes pro agonizantibus.</i>	256.
<i>Conclusio.</i>	258.

CAPUT I.

Proponuntur quædam considerationes Viatori utiles, & necessariæ.

I.

Omnes viatores sumus, & peregrini.

Omnis, qui ad supernam pertinet Civitatem, peregrinus est mundi: & dum temporali utitur vita, in patria vivit aliena.

S. Aug.

Sicut omnes, quotquot nascimur, sive pauperes, sive principes, mortales sumus; ita omnes Viatores,

A

om-

omnes peregrini. Toto aberraret cœlo, qui sibi patriam in exilio fingeret, qui manentem civitatem in itinere somniaret. Mundus omnibus diversorium est.

Unde benè S. Bernardus: *Sancti Viri peregrini sunt & hospites in hoc sæculo. Hinc reprehenditur Petrus, quod tabernaculum in monte fieri voluerit: quia Sanctis in hoc mundo tabernaculum non est.* Et S. Augustinus cuivis diviti modum pecuniis utendi præscribens, ait: *Utere nummo, quemadmodum viator in hospitio utitur mensa, calice, urceo, dimissurus, non permansurus.* Tract. 40. in Joann.

Quia omnes peregrinamur, imitemur homines peregrinos & viatores. Viator seu peregrinus semper ad patriam suspirat, ad patriam sollicitè tendit, vestitum & victum habens non vult aliis onerari. Peregrino diu stare, quiescere, sedere, epulari splendide, moras hic necere, amœnitatibus, aliisque illicii distineri non licet. *Nam stultus ille Viator est* (inquit S. Gregorius) *qui in itinere amœna*

pra-

prata conspiciens, obliviscitur ire, quod tendebat. In via es, d homo, ambula, ut pervenias, ne te nox in via occupet.

Idem inculcat nobis mellifluus Doctor, cum dicit: *Peregrinus via regia incedit: non declinat ad dexteram, neque ad sinistram: si forte iurgantes viderit, non attendit: si nubentes, aut choros ducentes, aut aliud quodlibet facientes; nihilominus transit, quia peregrinus est, & non pertinet ad eum de talibus.* Serm. 7. in Quadr.

Infelicissimam, Viator, fuge viam illorum, qui mundo & mente capti, hic sibi præfigunt Patriam, hic fines vanissimos honorum, voluptatumque eligentes, homicidam animæ suæ præponunt Christo, voluptatulam pestilentem deliciis cœli. *Hi ob res caducas animam suam & aeterna bona* (teste S. Augustino) *vendant diabolo, accepto tanquam pretio, dulcedine temporalis voluptatis, cursumque, heu! misere abripiunt.*

A 2

II.

Via recta ad Cœlum Via crucis.

Per quam viam ascendemus: 4. Reg. 3.

Maximus ille & amabilissimus Gigas, paratus ad currendam cœlestem viam, duas commemorat vias, quibus Viatores tendunt ad felicem vel infelicem terminum. *Spatiosa* (inquit Mat. 7.) *via est, quæ ducit ad perditionem: & multi sunt qui intrant per eam. Arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci sunt qui inveniunt eam.*

Spatiosa via, quæ currunt cœco impetu homines reprobi, quorum Deus venter est, qui ducunt in bonis diebus, & eheu! in puncto honoris, in momento lætitiæ, in exultationis exiguo fluxu, ad inferna descendunt, est plenissima omni fraude & dolo, plena reptilibus, ac bestiis omnium scelerum, nimirum avaritiæ, luxuriæ, odii, superbiæ. Per hanc viam, Mundus mercator perduellis suis spargit misera solatia, fallaces spes, brevem vilemque fortunam, quæ vix afficit & deficit,

vix

vix proficit & projicit, vix exponit & deponit, vix concedit & recedit.

Omissâ hoc loco spatiosâ, ac periculosa viâ in omni pio statu ac professione, non tantum scilicet Religiosorum, sed etiam cujuscumque conditionis secularium arcta via est eligenda, nimirum via crucis; quia omnibus in genere dictum est: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.* Deinde: *Regnum colorum vim patitur, & violenti rapiant illud.* Non vinolenti, non somno, gula, luxuriæ, aut deliciis dediti. Frustra existimamus obtineri cœlum posse, nihil patiendo, & carni indulgendo quicquid illa appetit. *Impossibile est* (inquit S. Hiero.) *ut presentibus quis & futuris fruatur bonis, ut hic ventrem, & ibi mentem expleat, ut à deliciis transeat ad delicias.*

Hac via Dux & antesignamus noster Christus præivit. Primus ille crucem bajulavit; primus passus est, nobis relinquens exemplum, ut sequamur vestigia ejus. Neque tantum passus fuit ad finem vite suæ, quando

A 3

fuit

fuit crudelissimè cæsus, spinis coronatus, & cruci affixus; sed ab instanti suæ incarnationis, tota ipsius vita fuit passio, fuit continua Crux.

Post Christum ducem nostrum transierunt hac via Crucis & Virgines, transierunt Martyres, transierunt pueri & puellæ. Tu solus hac via Crucis ire renues? Christus portavit Spinas; tu vis te blandis rosis coronare? Innocentissima Christi caro tam diris cruciatibus lacerata est amore tui; tu Dei amore non vis carnem tuam rebellem nisi indulgenter habere?

Deum seriò amare est unicum compendium: ne commoda nostra queramus, ut secundùm Deum, non secundùm nos vivamus. Divus Prosper *de Vita Contempl.* lib. 3, c. 1. hæc omnia scitè ita complectitur, depingens hominem suis commodis inhiantem: *Secundùm se ipsum vivit, qui si potuerit, est, cum quibus vult, pergit quò vult, dormit quando, & quantum vult, loquitur quæ vult, & ubi vult; manducat, & bibit, quando & quod vult, &c. Qui autem secundum*

dum Deum vivit; non quod eum carnaliter delectat, sed quod edificat, spiritualiter facit, & omnia desideria carnis spiritualis desiderii delectatione compescit, futura presentibus anteponit, carnem spiritui subdit.

Indulgenter tractare carnem est illam mortaliter odisse; ac ad æternum quod cruciat, ducere per momentaneum quod delectat. Unde S. Bernardus Epist. 2. commoditates, porcorum siliquas vocat, quæ cœlestium famem extinguunt. *Quomodo potest, inquit, esurire, vel sitire Christum, plenus quotidie siliquis porcorum? Quomodo ignis, & aqua simul esse non possunt; ita spirituales, & carnales deliciae. Verè, ait aureus ille Asceta Joannes Gersen lib. 1. cap. 24. nos ipsos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus. Quanto amplius tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris; tanto durius postea penas lues, & majorem materiam comburendi reservas.*

Crux ergo, seu mortificatio, est arcta via, per quam cœlum ingredi

con-

contendamus. Qui verò crucem, seu quamcumque mortificationem fugit in quocumque statu; fugit viam arctam, semitam salutis, & incidit in vias difficiles.

Duplicem verò communiter Asceta assignant mortificationem, nimirum continuam, & discretam, seu discontinuam. B. Albertus Magnus *Paradisi animæ*, cap. 38. *macerationis, seu mortificationis continuæ actiones has ponit.* Primò spontè castigare corpus jejuniis, vigiliis, humi cubationibus, orationibus, ciliciis, disciplinis, abstinentiâ cibi, & potus delectabilis, ut in omnibus caro spiritui subjaceat. Secundò carni nullam voluptatem, sed solam necessitatem impendere. Tertiò non tantum ventrem, & os suum coercere à cibi & potus voluptate, sed & linguam compescere à verbis illicitis: & visum, auditum, gustum, odoratum, & tactum refrænare à delectationibus, & cor à cogitationibus, & affectionibus voluptuosis.

Con-

Continuam mortificationem suadens nobis auctoritates, & exempla.

Sanctus Paulus monet: *Semper mortificationem in corpore nostro circumferentes: & de seipso aliisque ait: Propter te mortificamur tota die: non habuit requiem caro nostra. Quotidia morior per vestram gloriam.* Et S. Bernardus suadet (*ad Frat. de Monte Dei scribens*) *semper exhibere corpus suum hostiam Deo placentem.* Hanc hostiam per continuam mortificationem Deo amor sacerdos immolat, quando corpus jejuniis, somno parco, cilicio, flagris, duro inter orandum, vel in lecto, situ, aliisque artibus afflicta.

Primum exemplum continuæ mortificationis, seu crucis accipe in Beata Virgine: de ea scribit Gregorius Turonensis, quòd ex quo templum ingressa est, semper sit usa cilicio, somnus illi super nuda humo, vel duris tabulis parcissimus fuerit.

De S. Bernardo in Vita ipsius legitur: Beatus Bernardus in afflione

A 5

co-

corporis sui usque ad eò sibi mundum, seque mundo reddidit crucifixum, ut confidamus martyrum quoque cum merita obtinere sanctorum, quem confessionis ordine, & parsimonia vitæ, tam longum constat duxisse martyrium.

Scribitur de *Juditha* cap. 8. quia habens super lumbos suos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ suæ, præter festa domus Israël.

Ajunt S. Ludovicum Galliarum Regem, si quando Confessarii jussu consuetum cilicium deponebat ob valetudinem afflictam ad tempus; eo die concessam hanc, ut ipse dicebat, corpori suo indulgentiam, erogatis quadraginta scutis in pauperes redemisse.

Robertus Galliarum Rex, quinta ejusvis hebdomadis feriâ vestem regiam exuebat; & cilicio ad carnem coopertus centum sexaginta pauperum pedes abluebat, ac prolixo suo capillo tergebat. *Lyraus*, lib. 2. c. 3.

S. Paula etiam in gravissima febre, mollia lectuli strata non habuit, sed super durissimam humum stratis cili-

cio-

ciolis quiescebat. De ea S. *Chrisost.* Ep. 108.

Lectus S. Martini erat nuda humus superinfecto cilicio.

Tiberius Bisiniani Princeps sæpius non nisi pane vescebat, aquam bibebat, ferreâ catenâ collo circumdata, qua se Deiparæ mancipium testabatur.

B. Eleonora de Vanegas Religiosa Tertii Ordinis Sancti Dominici pane solo vescebat, vel quandoque lauticiarum loco, coctis herbis; nudis hyeme pedibus ambulabat, humi cubabat, aut in assero, saxo cervicalis vicem subeunte, ei cilicium diu noctuque humeris affixum fuit, modico somno utebatur, ut largius orationi vacaret, cui frequens fuit per septimanam flagellatio, &c.

Gratum sibi esse S. Emundi cilicium ostendit Deus, quando illud ab igne servavit illæsum. Deum enim ejus cubicularius, inquit Surius, cilicium, & femoralia cilicina, quæ usu diuturno contriverat, ab eo comburenda accepit, & ille quidem misit ea in ignem,

A 6

nem,

nem; sed ignis lambens ea, consumere non potuit, tanquam vereretur sacrilegii notam sibi iniustum iri, si læderet ea, quæ beati viri carnem attigissent.

S. Eligius de sua prædestinatione anxius animi, hanc sibi vocem (nempe dæmonis instinctu) audire videbatur: Quicquid agis, inutile est. Casurus es, quia de numero es reproborum. At ille in consueta mortificationis exercitatione pergebat. Et verò inter cilicina lintea noctu orantem vox è cælo lapsa recreavit: Securus es, si sic ad finem perseveraveris.

S. Theresia post obitum cuidam apprens dixit: Si qua ex causa vellem carere beatitudine tantisper, certè ut ampliùs pati possem, cuius nunc tantam mercedem in cælis video.

Alia mortificatio est discreta, seu discontinua, quam in variis actionibus totius diei, & in omni occasione possumus facere: videlicet in sensibus externis & internis, in potentiis tribus animæ, in linguæ usu, in pravis consuetudinibus, in mortificatione

ho-

honoris, amoris proprii, & mundani, &c.

Ita dum egrederis in publicum, oculorum cohibe curiositatem; ne aspicias quod desiderare non licet; visum modestum & depressum gere. Magdalena Redonia Tertii Ordinis S. Dominici Professa, per urbem incedens nihil præter silices & lutum intuebatur. Vidit aliquando S. Mechtildis, dum in festo S. Joannis Evangelistæ sacris interesset, Beatam Virginem, & hunc S. Apostolum illustrem radio splendoris admirabili, qui ex oculis emicans in faciem Deiparæ dirigebatur, dumque hæret isto prodigio attonita, audit à Joanne, se, dum inter morales viveret, eâ fuisse erga Virginem Matrem reverentiâ, ut defigere in illam oculos nunquam fuerit ausus.

Offert se aliqua curiositatis occasio adhibe mortificationem. S. Carolus Borromæus nunquam per ullam fenestram prospiciebat. Pia Magdalena Fedonia, quando ad eam filii literæ deferebantur, ad tres quatuorvè dies tenebat obsignatas: tum ut curiosita-

tem

tem suam frænaret ; tum ut teneritudinem affectus materni compesceret.

Aliquis te verbo repulsa, contemptu, aut alia ratione offendit? optima adest te mortificandi occasio. Sanctimonialis quædam in Monasterio B. V. de Gratia, si molesto, aut aculeato aliquo dicto perstringeretur, illicò se proripiebat ad SS. Eucharistiam pro hac cruce gratias actura.

Versaris in periculo violandi silentii, aut regule alicujus, aut præstanda inutilis & otiosæ urbanitatis? Generoso recessu & mortificatione declina. Memorix proditum est de Joanna Cæsalia Attrebari Religiosa, quòd rarò ad locum congressus, seu colloqui veniret, ne unquam, nisi de rebus necessariis loqueretur. Unde ab aliis quibusdam sororibus majori licentiæ deditis, soror sylvestris appellata est : sed illa tali convitio immobilis, à sua consuetudine non recessit.

Cibum sumis? etiam hic in quo franges appetitum tuum, invenies, sive à qualitate ciborum, sive à quantitate. Nunquam in se aliqua victoria receden-

dum

dum est. Franciscus Arias pluribus confirmans, plurimum placere Deo mortificandi studium etiam in rebus parvis, assert è B. Petro Card. Damiani Abbatem, qui allatum sibi piscem, cujus edendi desiderio tenebatur, cum pauper ad portam peteret sibi pro elemosyna dari id, quod Abbati appositum est, audito eo, illi unà cum scutella misisse pro elemosyna, ut seipsum mortificaret, seu pervinceret: pauperem autem, unà cum accepta scutella in conspectu plurium è terra sublatum in cœlum. Alia sexcenta exempla omitto.

Nunc ergo & nobis gemendum est sub jugo mortificationis; ne si crucis jugum nunc fugiamus, cum reprobis mortificemur æternùm. Hac te Viator, consideratione solare, crucem unius horulæ æterni præmio & solatio compensari. *Curramus ergo* (tu Anselmus urget) *credendo, sperando, diligendo, corpus affligendo, benè operando: certè abstinentiæ, lacrymæ, preces, vigiliæ, ipsæ sunt viæ, quæ in cælum ducunt, teste Ephræm.*

III.

Compendium viæ cœlestis est brevissimum per Heroïca.

Vidisti virum velocem in opere suo?
Proverb. 22.

Viator viâ regiâ, seu viâ crucis incedens ad patriam, si velit quandoque brevissimo tempore iter suum conficere, & pervenire ad terminum; in spiritu fervoris, seu per actiones heroïcas progredi debet. Per has citius summum attingitur: & quod alii diuturno tempore, Viator heroïcus brevissimis momentis assequitur.

Præstantissimus est talis fervor eorum, qui incumbunt actionibus heroïcis, generosis, insolitis, & ita celeribus, ut incredibili velocitate sua omnes alias vulgares transcendant actiones, & ad thronum gloriæ magni Dei pervenientes, Angelos omnes, & ipsum Deum in sui admirationem & amorem abripiant.

Talis fuit actus Abrahæ, qui ad unicam vocem Domini, ex nunc voluit

lute unicum filium suum immolare. Unde audivit: *Quia fecisti rem hanc, benedicam tibi.*

Ejus generis fuit actus heroïcus S. Bernardi. Clericus quidam veniens ad hunc S. Abbatem, importunè instabat, ut in Monachum reciperetur. Dum ei suaderet S. Bernardus, ut ad suam reverteretur Ecclesiam; homo ille velut insanus, tota vi percussit maxillam sancti Patris. Ad hunc tam gravem ictum, nec minimum Sanctus edidit imparientiæ signum lib. 3. cap. 6.

Alexius prima nocte nuptiarum Sponsam intactam reliquit, paupertatis propter Jesum experiendæ studio, & amore castitatis.

S. Casimirus maluit vitam amittere, quàm virginitatem.

Eximius ille vir Cæsar Buzius, dum quodam tempore videret Augustissimum Sacramentum deferri ad ædes ægroti, statim nudato capite, facem manu præferens, contempto nobilium virorum occursu, à quibus se ridendum, & vilipendendum sperabat; præibat ad ædes ægroti.

Theo-

Theodosius Imperator magnam sanctimoniam & perfectionem consecutus est unico actu heroico, nimirum in ludis theatralibus frænando oculorum licentiam & curiositatem: quotiescumque enim occurreret aliquid aspectu jucundum gratumque, & populus magnis lætitiæ vociferationibus spectaculo acclamaret; tum se demittere, aut omnino claudere oculos solebat, ne quid eorum cupiditati indulgeret.

Hæ nimirum nobilissimæ ac generosæ actiones, mirum in modum accelerant iter ad egregiam sanctitatem. Hæ actiones sunt gratiæ prodigia, & germina spiritualis fervoris; ita ut unicus subinde actus heroicus, non solum aucupari solet singulares favores divinos in hac vita, sed etiam in altera incredibilia consequatur amoris divini, & gloriæ augmenta.

IV.

Decet Viatorem semper & ubique Dei sui meminisse.

*In omnibus viis tuis cogita Dominum,
& ipse diriget gressus tuos.*

Prov. 3.

Viator aspirans ad patriam, ne error in terra deserta, in via, & inaquosa, semper ambulet coram Deo, & cogitet Deum sibi intimè ubique præsentem: quia in Deo vivimus, movemur, & sumus.

Unde nos admonet S. Bonav. *Attende, ut quicquid agas, & ubicunque steteris, & quibuscumque negotiis impliceris, die, ac nocte, omni momento & hora Deum semper habeas in memoria, credens & cogitans te esse verissimè, coram eo, & ipsum cogitans ubique te aspiceri. Hæc autem cogita cum magna reverentiâ, ac timore pariter & amore.* Et S. Greg. Nazian. idem nobis inculcat: *Non tam saepe respirare oportet, quam Dei meminisse: Deus enim continuò, & continenter nobis benefacit.*

Certè continuò cuius Deus benefacit; quia per eum nobis terra stat, fluit aqua, diffunditur aër, ardet ignis, lucet Sol, cœlum vertitur, nobis bruta animalia vivunt, serviunt Angeli. Verbo: quæcumque sub visum, gustum, odoratum &c. cadunt, omnia munera tua comperies, quibus Deus te pascit cum esuris, potat cum sitis, operit cum nudus es; fovet cum friges, reficit cum deficis; sanat cum ægrotas.

Unde est summa infelicitas nostra, quòd rarò præ oculis authorem bonorum præsentem habeamus; quòd in huiusmodi actione supinè simus negligentes: perinde ut bruti pisces; cum in mari vivant, moveantur, & sint, se tamen ibi vivere, & moveri, & esse ignorant.

Est & summè periculosum homini non meminisse Dei sibi præsentis; quia sicut pisciculus ex aqua extractus mox perit & moritur; ita homo ex Dei præsentia per oblivionem egressus, necesse est ut subito pereat. *Non est* (ait Propheta) *Deus in conspectu eius* (ideo)

(ideo) *inquinata sunt via illius in omni tempore*: ideo homo sine præsentia Dei sæpissimè in gravissima ruit, & labitur peccata, in mentis cæcitate, cordis obstinati duritiem, ac demùm cæco impetu ruit in præcipitium infernale. Nam sine præsentia Dei homo fit, aut per luxuriam velut bestia, aut per superbiam velut dæmon.

Maximam utilitatem Viatori adfert divina præsentia. Et imprimis, quia nos ardet à gravioribus peccatis, puritatem cordis adfert, & in timore Dei conservat.

Habemus huius rei exemplum in S. Bernardo. Contigit, ut Bernardus adhuc adolescens apud matronam quandam hospitaretur. Considerans mulier adolescentem decorum aspectu, capta est laqueo oculorum suorum, & in concupiscentiam ejus exarsit. Cumque adolescens quiesceret, surgens ipsa de nocte, impudenter accessit ad eum, quam Bernardus sentiens, nec consilii inops exclamare coepit: *Latrones, Latrones*. Et ita usque ter-

tio improba mulier fuit repulsa. Quoniam hic invictus Heros scuto munitus, de carne & diabolo tam generose triumphavit? certe scuto divinæ præsentia. Et verò quis coram Iudice præsentem peccare audeat?

Deinde præsentia divina in nobis flammam divini amoris succendit. *Vis Deum amare?* quærit S. Thom. Op. 61. cap. 2. & respondet: *Præus oportet cognoscere. Summum delectabile oportet præcæprehendere cogitando, ut possimus diligere appetendo.* Vide ergo intellectu semper Deum, ut concipias affectu.

Insuper præsentia Dei nos ipsis Seraphinis assimilât. Pulcherrima Seraphinorum occupatio est coram Deo stare, clamare, amare, ut Isaias vidit cap. 6. Quisquis Deum amat, conatur illum ferre ubique in oculis, & imitatur Seraphinos. Unde S. Gregor. *Seraphim ex singulari propinquitate Conditoris sui, incomparabili ardent amore. Tantò magis ardent, quantò viciniore hunc vident.*

Per præsentiam Dei omnis virtutum

tum acquiritur perfectio: qui enim, mentis oculis semper intuetur Deum omnia placita, omnes gustus, omnia mandata Dei adamussim exequitur. Quicquid ergo facis, sive legis, sive oras, comedis, bibis, loqueris, ambulas, in omni loco & actione accede ad Deum, Viator, ad Deum semper tibi intimè præsentem. Accedere autem potes triplici via, vel ut reus de peccatis ingemiscens per viam purgativam, vel ut inops virtutibus per viam illuminativam, aut velut sponsa ardens amore per viam unitivam.

Viam purgativam vocant viri spirituales, quando intellectus animæ peccati foeditatem proponit, ut illud detestetur, atque exterminet; quibus ipsa permota affectuum suorum pedibus (ut sic loquar) per voluntatem abit in timorem Dei, & à peccatis cum magna detestatione recedit.

Via illuminativa est, quando intellectus voluntati proponit amandam pulchritudinem virtutis, omnique studio quærendam, maximè Christi, & Sanctorum exemplo.

Via

Via Unitiva dicitur, quando beneficiorum Dei, & perfectionum consideratione, voluntas in Deum fertur per amorem, ejusque voluntati se conformat, atque ad perfectam cum eo unionem aspirat.

Hinc apparet triplex affectuum genus, quod triplici viæ respondet in partes plures dividi posse.

Afectus via purgativæ sunt, pudor & confusio de peccatis, dolor de iisdem, timor divinæ justitiæ, atque hinc mortificationis desiderium, ut homo illi satisfaciat.

Illuminativæ: virtutum omnium amor, spes ac desiderium eas adquirendi, rerum terrenarum & voluntatis propriæ abnegatio, imitatio Christi & Sanctorum.

Unitivæ: amor Dei, gratiarum actio, zelus animarum, læticia & admiratio de perfectionibus divinis, spiritium ad cœlestem gloriam. Hac ergo triplici via, seu affectibus jaculatoriis, sæpius per diem potest Viator ad Deum, & patriam Beatorum accedere.

Ora-

Orationes jaculatoriæ, & motus analogici quid sint, exemplis Sanctorum Patrum approbantur.

Dicuntur *orationes jaculatoriæ*, quia instar jaculorum, seu sagittarum velocissimè transeuntium, in cor divinum tamquam in scopum jaciuntur, ut ab eo dona cœlestia obtineamus. De his S. Augustinus ad Probam ep. 121. *Dicuntur Fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, eas tamen brevissimas, & raptim quodammodo jaculatas, ne illa vigilanter erecta, quæ oranti plurimum necessaria est, per productiores moras evanescat, atque hebetetur intentio.* Et Cassianus in collationibus: *Frequenter, sed breviter orandum est, ne immorantibus nobis, inserere aliquid cordi nostro insidiator possit inimicus.*

Hunc brevem orandi modum per orationes jaculatorias, seu motus analogicos exemplo suo nos Christus docuit. In horto enim iterabat hæc verba: *Pater, si possibile est, transeat à me calix iste.* Sancti in cœlo continuò

B

cla-

clamant: *Sanctus, Sanctus*. Basilius suadet peccatori, ut ad imitationem Chananæ identidem inclamet illud: *Miserere mei Fili David*. Thais olim meretrix edocta à Paphnutio Abbate sic orabat: *Qui plasmasti me, miserere mei*. Beata Clara de Monte Falco milies quotidie Deum adorabat genua flectens, & totidem fundens Orationes jaculatorias. S. Franciscus tota nocte orabat, hæc sola verba repetens: *Deus meus & omnia*. Narrat Theodoretus lib. 9. Simeonem Sylyitam, innumeras quotidie adoraciones peregrisse, adeò ut unus numeraverit aliquando mille ducentas quadraginta quatuor, alias omittens, quia lassus desistit numerare.

Dicuntur *Motus Anagogici*, idest sursum ducentes, nimirum, quia illis à rebus terrenis abducimur, & ad superna levamur, ac tandem ad beatam cum Deo unionem evhemur.

*Exercitium Aspirationum in Via Pur-
gativa.*

Tibi soli peccavi Domine, & ma-
lum coram te feci.

Qui

Qui plasmasti me, miserere mei.
O me infelicissimum! qui omnium peccatorum sum reus.

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam.

Quò ibo à spiritu tuo, & quo à facie tua, mi Deus, fugiam.

O mi Deus! si me ejicis, quis me recipiet?

Delicta juventutis mex, & ignorantias, ne memineris Domine.

O Jesu! sis mihi Jesus.

Hic ure, hic seca, modò in æternum parcas.

Deus propitius esto mihi peccatori.

Non audeo, mi Jesu, in coelum oculos levare, propter peccata mea.

Deus in adjutorium meum intende.

Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus, & immortalis miserere mei.

Pater, peccavi in coelum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua.

O Domina mea, monstra te esse Matrem.

Quæ utilitas, mi Jesu, in sanguine tuo, & meo, si descendero in infernum?

B 2

Non

Non mortui laudabunt te Domine:
sed nos qui vivimus, benedicimus
tibi.

Quid mali fecisti mihi Domine,
quia offendi te.

O mi Deus! malo imposterum in
ipso inferno ardere, quam te offen-
dere.

Peccavi Domino.

O Jesu! ò summum bonum meum,
cur unquam offendi te?

Væ tempori illi, quo te offendi, mi
Deus!

Exitus aquarum deducant oculi
mei, quia non custodierunt legem
tuam.

In Via Illuminativa.

Serò te cognovi, pulchritudo tam
antiqua: serò te cognovi, boni-
tas infinita.

Ibo, & queram quem diligit ani-
ma mea.

Domine Jesu, noverim me; nove-
rim te, nec aliud cupiam nisi te.

Quocumque loco fuero, meum Je-
sum desidero.

Vivat Jesus, & exaltetur Deus sa-
lutaris meæ,

Væ

Væ tempori illi, quo te, mi Deus,
non amavi.

Loquere Domine, quia audit ser-
vus tuus.

Domine ante te omne desiderium
meum.

Adjuva me, & salvus ero Domine.
O Domine, ego servus tuus, &
mancipium ancillæ tuæ Mariæ.

Illumina oculos meos, ne unquam
obdormiam in morte.

Nolo vivere, mi Jesu, sine vulne-
re, quia te pro me video totum vul-
neratum.

Gaudens gaudebo in Domino, &
exultabo in Deo Jesu meo.

Adhæreat lingua mea ori meo, si
unquam oblitus fuero tui, mi Deus.

Credo tibi, & in te spero, & toto
corde te volo diligere, Deus meus.

Ex te, in te, & pro te, mi Deus,
sint omnia mea.

Benedic mihi, ò SS. Trinitas, ò
dulcissima Virgo Mater, ò Angele mi
custos, ò Patroni mei.

Eja, queso, multiplica in anima
mea virtutes, Domine Deus virtutum.

lu 7

B 3

La

In Via Unitiva.

Misericordias Domini in æternum cantabo.

Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

O ignis, qui semper ardes, accende me.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.

Quis mihi det, ut diligam te, mi Deus, amore ardentissimo, quia tu es amor meus, & omne bonum meum.

O patria nostra! patria secura! à longè te video, ab hoc mari, & exilio te saluto.

Cupio dissolvi & esse tecum, mi Jesu.

Tædet animam meam vitæ meæ, quia lumen cœli, Deum meum non video.

Quid mihi & tibi, ò Jesu Fili Mariæ Virginis?

O patria! quando revertar ad te?

Vivat Jesus in corde meo.

O mi Deus! quando transibo in te! quando abibo in cineres dilectionis tui.

Vul-

Vulnerastis cor meum, ò Jesu, ò Maria; vulnerastis cor meum.

O felix hora, quando liberabor de corpore mortis hujus!

Domine Jesu, quantum te diligunt qui te noverunt! omnes electi amore tuo exardescunt: & ego solus frigidus ero?

Cupio, mi Deus, transire in te, transformari in te, petire propter te.

Nihil cupio, mi Deus, extra te, quia inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

Moriar, mi Jesu, moriar: modò inter desideratissimos & suavissimos amoris tui amplexus.

Age, age bone Jesu, tolle amorem meum totum à me, & converte ad te: accende & rape, flagra, & dulcesce: jam amem te, jam rapiar in te.

Oh liquescam! oh conflagram amore Dei mei.

Utinam vivere possim ego, sed non ego; sed vivat in me Deus, amor meus!

Viatori per creaturas ad Creatorem ascendendum.

Cor hominis disponit viam suam.

Prov. 16.

Variæ Viatori aspiranti ad patriam solent occurrere in via creaturæ Dei, & opera ejus: si ergo Viator noluerit errare, sciat & curet per eas Deum investigare, & per omnes semper amoris gressibus ad Creatorem suum aspirare. Viatori Creatura non sit remora.

Philo disertissimus Judæorum lib. de Præmiis, *Scalas ad Deum esse omnia creata* asseverat. Via etenim patet nobis ab his quæ videmus, & contrectamus, ad opificem Deum, quem non videmus. Consonat Basilius Se-leuc. Episcopus orat. 1. dicens: *Cum Deus res creatas in morem scala Viatoribus adaptaverit, per eas sui amantibus ascensum ad se extruxit.*

Per creaturas Deus tuum, ô Viator, venatur, amorem, cui capiendo, toto orbe creaturarum ponit laqueos.

Uti-

Utinam & tu capiaris! utinam sis amoris Divini præda, ne fias alterius amoris prædo! Omnis creatura inclinat tibi hæc tria: Accipe, redde, cave. Accipe creaturas ut beneficium: redde Creatori earum officium: cave abutens illis supplicium.

Cur amas hæc terrena, nisi quia pulchra & bona sunt? possunt esse tam pulchra, & tam bona, atque ipse à quo facta sunt? quis sic delectat, quàm ille qui fecit omnia, quæ delectant? Interroga creaturam: si à se ipsa est, remane in illa: si autem ab illo est, non ob aliud perniciose est amatori, nisi quia præponitur Creatori.

Ad hanc piam erga Deum affectionem, & continuum accessum, omnes Viatorem christianum creaturæ hortantur, sive enim rationales illæ sint, sive non, laudem tamen Dei sui, vel aperte, vel occultè enuntiant. Nulli ergo dubium, quin facillimè possit, quicumque huic studio animum applicaverit, ex aspectu cujuslibet creaturæ in Deum assurgere, & piis affectibus ad Deum aspirare. Habemus hu-

B 5

jus

jus rei exemplum in Sanctis.

Scribitur de S. Fulgentio Ep. Ruspensi. Videns quondam hic Sanctus in generali conventionem nobilium Romanorum, tot dominorum presentium splendorem, Theodorico Gothorum Rege concionante, exclamavit: O Deus! quam pulchra oportet ut sit cœlestis illa civitas Jerusalem, si hic in terris sic splendet Roma terrestris. Et si in hoc mundo tantus splendor concessus est amatoribus vanitatis, quanta gloria reservata esse debet contemplatoribus divinæ Majestatis!

Constantinus Magnus honorificè quondam scripsit S. Antonio Abbati quod factum Religiosi, qui cum illo erant, valde admirabantur. Tunc inquit Sanctus ad illos: Quid admiramini Regem scribere homini? potius admiremini Deum æternam suam legem scribere mortalibus, imò in persona Filii illis locutum.

S. Franciscus videns ovem solam inter hædos derelictam: Ecce, inquit, ut misera ista ovicula mansueta est inter capellas, sic Salvator noster inter

Pha-

Pharisæos mansuetus erat. Idem Sanctus videns quodam tempore agnellum à porco comestum: Ah parve agnelle, (inquit plorans) quam ad vivum Salvatoris mei amarissimam mortem exprimis!

Anima quædam devota intuens fluvium, cui cœlum cum stellis nocte serena repræsentatum erat, exclamavit: O mi Deus! eadem illæ stellæ sub pedibus meis erunt, quando recipies me in Sancta tabernacula tua.

S. Francisca considerans pulcherrimum fluvium in ripa, in qua ipsa flexis genibus sedebat ad orandum, in ecstasim rapta aliquoties hæc verba lentâ voce repetit: Tam dulciter & suaviter fluit gratia Dei, sicuti fluvius iste.

Alius arbores videns florentes suspirabat, ut quid ego solus deflorui in horto Ecclesiæ! ut quid sum arbor sicca nullum fructum faciens!

Alius intuens cursum Solis dicebat: Quando, mi Deus, anima mea sequetur Agnum, solem justitiæ, quocumque ierit.

CA-

CAPUT II.

Praxis aspirationum, seu affectuum, pro qualibet occasione, & actione.

Dum Cœlum conspicias.

1 **D**omine, non sum dignus videre altitudinem cœli, præ multitudinem iniquitatis meæ.

2 Oh patria nostra! patria seculari longè te video: ad te suspirat peregrinatio mea. Tedet animam meam vitæ meæ, quia non video Deum Deorum in Sion.

3 Utinam, mi Deus, tantum te nunc amare possem, quantum omnes Beati in cœlo hætenus te amarunt.

Dum aliqua grata & venusta vides.

1 **S**i tanta, mi Deus, facis nobis in carcere, quid ages in palatio? si tanta solatia in hac die lacrymarum, quanta conferes in die nuptiarum?

Quic-

2 Quicquid mihi dare vult Dominus meus, præter se ipsum, dulce mihi non est: auferat totum, & se mihi det.

3 Quam aridus & durus es, anime mi, sine Jesu! quam insipiens & vanus, si cupis aliquid extra Jesum! esse sine Jesu gravis infernus, & esse cum Jesu dulcis paradisos.

Dum animum relaxas.

1 **O** Dilecte Jesu! unicum cordis mei gaudium, quia amoris mei delictum! da, ut amando te semper sim hilaris, quia offendi te, merito sim tristis.

2 Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo.

3 Utinam efficere possem, dulcissime Deus, ut omnia gaudia, quæ sunt, & erunt in mundo, non sint nisi de te. Tu enim es vera dulcedo cordium, excedens omne gaudium & omne desiderium.

In

In aspectu Solis, & Stellarum.

1 **O** Sol mundi oculo, qui me toties peccantem aspexisti, utinam me deinceps non nisi dolentem & lugentem aspiceres!

2 **O** mi JESU candor lucis æternæ! quando in lumine tuo videbo lumen tuum? quando me totum concremabis flamma tui vivi incendii? quando me rotum liquefacies penetratum efficaci suavitate tua?

3 Ardeant tibi & luceant, DEUS meus sidera tua, & tot accende cœdas amoris in corde meo, quot in cœlo splendent stellæ.

In aspectu Ignis.

1 **H**IC ure Domine, hic seca, modò in æternùm parcas.

2 **O** Domine amoris! deficiat & convertatur in cineres cor meum, si non permitto, ut amoris tui flammis æstuet, & ardescat.

3 **O** si citiùs ut ferrum igni, ira & ego tibi Deo meo uniri, ac in te transformari possem!

Ia

In aspectu Aquæ.

1 **O** Si derivare possem in oculos meos, flumina, maria, oceanum! efflerem ista omnia hoc luctu: Eheu! peccavi Domino: dereliqui fontem aquæ vivæ!

2 **O** mi Deus, quot sunt guttæ aquarum in fluviis, lacubus, fontibus, & mari, tot tibi laudes, tot ardentissimos amoris affectus in omnibus, & pro omnibus offero, & in te transfundo.

3 Immensa dulcedo, mi Deus, utinam me totum in te rapiens absorberes & absconderes! Quod enim est mari absorbere unam guttam, hoc tibi est absorbere me.

Ante quodlibet opus.

1 **O** Mi Deus, titulus & inscriptio omnium actionum & cogitationum mearum est nomen tuum, quod est Jesus: tua enim sunt omnia, & propter magnam gloriam tuam omnia mea do, dico, & addico tibi.

2 Quicquid videro, quicquid audie-

die-

diero, quicquid sensero, totum tibi seruiat, mi Jesu: omne opus à te incipiat, & per te coeptum finiatur.

3 Desidero, ut quævis actio mea non tam sit actio, quam amor tui major & major continuus, mi Domine.

Ad sonitum Horologii.

1 **B**enedicta sit illa hora, qua Dominus noster Jesus Christus incarnari voluit, & pati pro nobis: qua concepta & nata est SS. Mater Dei Maria.

2 Ecce elapsa est hora, Deus meus, cujus inutiliter jaecturam feci: utinam geminatis ignibus hanc jaecturam resarciam.

3 Respice in me, Domine, & miserere mei, præsertim in hora mortis meæ: & fac me talem in hac hora, qualem me desideras in æternitate.

Ante disciplinæ exercitium.

2 **M**emor sum, ò Domine, operum probrii, & confusionis, quam pro me passus es in crudelissima flagellatione tua, quando virgineum

cor-

corpus tuum virgis spineis crucentabant, loris nodosis, & uncis fetreis dilaniabant, catenis ossa ipsa, & costas divellebant.

2 O anime mi! ad tam funestam Salvatoris tui tragediam ne quidem ingemiscis? si feram aliquam sic excarnificari cerneres, an commiseratione non tangereris?

3 Æquum est, mi Jesu, ut qui flagellationis tuæ causa fui, illius quodammodo particeps fiam. Undè offero tibi eam Domine, in unione acerbissimæ passionis tuæ: omnes ictus, & flagella tuo aspergo sanguine, ut hoc poenitentix exercitium gratius tibi sit, cedatque in satisfactionem pro peccatis meis.

Dum insurgunt tentationes impura.

1 **A**mor meus crucifixus est, & ego voluptati operam dabo? Absit: non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

2 Salvator mundi, salva nos, qui per crucem, & sanguinem tuum rede-

mis-

misti nos : auxiliare nobis , te deprecamur , Deus noster.

3 Eja , adesto , optime Jesu , ne sanguis tuus in me pereat. Adsis clienti tuo , Maria. Adeste Sancti omnes : vestris præsidis munitus sperabo in Domino : & licet consurgant adversum me castra , non timebit cor meum. Jesu , Maria , Joseph , dono vobis cor meum.

Cum domo egrederis.

Vias tuas , Domine demonstra mihi , & semitas tuas edoce me. Perfice gressus meos in semitis tuis , ut non moveantur vestigia mea.

Cum deambulas.

1 **O** Quanti sunt infirmi , & claudi , quibus ambulare concessum non est. Gratias tibi Domine , quia corpus integrum dedisti mihi , & me hæcenus incolumen conservasti.

2 Domine non sum dignus calcare hoc pavementum , per quod transeunt tot servi tui , quibus comparatus vermis sum , & non homo , opprobrium

brium hominum , & abjectio plebis.

3 O si quovis momento vitæ meæ , quovis gressu accurrere possem ad pedes tuos , mi Jesu , illosque lamberem , illos amplecterer.

Cum vides aliquod peccatum proximi.

1 **C**ompatior , mi Deus , peccato tamen illud esse tantum malum , quantum mihi videtur. In supplementum tuæ offensæ , offero tibi pretiosum sanguinem Filii tui , & in illo hoc peccatum depono.

2 Ego , Domine , majora peccata perpetravi , proh dolor ! & gravius te offenderem , nisi tua me gratia præservaret : Unde etiam toto corde tibi gratias ago pro auxilio mihi præstito.

3 Amore tui , mi Deus , doleo de omnibus peccatis à quocumque unquam contra te commissis , & committendis , quæ , si possem , impedire , & sanguine meo delere vellem.

Cum vides aliquod bonum proximi.

1 **S**erviat tibi, mi Domine, quicquid est in coelo & in terra; quia dignus es accipere laudem, & gloriam, & honorem, ab omni creatura.

2 Sis benedictus, Domine, in firmamento caeli pro omnibus bonis inspirationibus & auxiliis, quae tam huic personae, quam omnibus tribuisti.

Cum das elemosynam.

1 **S**i ego possem, Domine Deus meus, omnium egenorum miseris subvenirem.

2 Offero tibi, mi Deus, omnes divitias, omnes thesauros hujus mundi, omnia regna, omnes redditus; ita ut si haec omnia mea essent, illa amore tui pauperibus erogarem, & in tui cultum effunderem.

3 Gratias tibi ago, Domine, quia me pascis à juventute mea, nam inops & pauper sum ego.

In

In aspectu imaginis alicujus Sancti.

1 **O** Sancti, Sanctaeque omnes fideles Sponsae Christi, saluto & veneror vos: Gratias ago Deo meo, quod vos elegerit, & in sublimi gloria collocaverit.

2 O felices animae! quando vobiscum gustabo & videbo, quam suavis sit Dominus! ò longa mora! ò tædiosa dilatio!

Cum vides imaginem Crucifixi.

1 **O** Pater aeternae, respice dulcem natum, toto corpore extensum: carne manus innoxias permanentes sanguine: vide latus crudeli perfossum cuspede, & dimitte nostra crimina.

2 In tantum me diligis, Deus meus, ut te odisse videaris: cum posses gutta redimere, non dico cruoris, sed sudoris, redemisti unda.

3 Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

In

In aspectu imaginis SS. Virginis.

1 **A**VE gratia plena, Dominus tecum; vel Salve Regina Mater Misericordiz.

2 Quis non diliget te, Regina cordium, & Mater sancti amoris, quis non diliget te? utinam omnes creaturæ tibi serviant!

3 Substerno tibi, Virgo beatissima, me tuum licet indignissimum mancipium, tuisque virgineis pedibus cor meum subjiçio, quia melius apud te erit, quam apud me.

Cum aridus es.

Pater celestis, pro frigida & misera cordis mei ariditate, offero tibi fervida desideria, & ardentissimum amorem dilectissimi Filii tui, beatæ Virginis, & omnium Electorum tuorum.

Dum recordaris alicujus peccati.

1 **O** Quàm justè me jam pridem in infernum decludere poteras justissime Judex, pro peccatis meis; & mihi clementer pepercisti.

O

2 **O** si quod factum est, possem infectum reddere, ò si tempus præteritum revocare! ò quàm bonum erat mihi, si natus non fuisset: neque enim vitam mihi dedisti, ut te offenderem Deus meus.

In aspectu volucrum.

1 **B**enedicite omnes volucres cœli Domino.

2 Quid est homo, quod memores ejus, mi Domine? omnia subjecisti sub pedibus ejus, volucres cœli, & pisces maris.

3 Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo & requiescam sub umbra illius, quem desiderat anima mea?

Cum noctu decumbis.

1 **O** Amabilissime Deus! quàm dormit securè, pro quo vigilat amor! nullas metuo insidias, ubi amor habet excubias.

2 **O** mi Deus, lux indeficiens! dum clauduntur oculi mei, fac ne simul amori tuo claudatur cor meum.

3 **Gratias tibi Domine, quia dum**

nox

nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus è regalibus sedibus venit.

Dum manè indueris.

1 **E**Xue me, Domine, veterem hominem cum actibus suis, & indue me novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, & sanctitate veritatis.

2 Te sic precipiente, Deus meus, corpus terrenis vestibus induo: non propter ornatum, & superbiam, sed propter necessarium indumentum, & ut ex habitu status meus discernatur.

3 Dum ego corpori meo vestes tribuo, tu Deus, indue animam meam veste innocentie, ut habitus ejus laudabilis appareat coram te.

Cum manus abluis.

1 **A**mplius laba me, Domine, ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

2 Domine Jesu, qui lavasti nos à peccatis nostris in sanguine tuo, laba

om-

omnes animæ meæ sordes, & super nivem dealbabor.

Dum Missa assistis, ad elevationem Hostiæ, & Calicis.

1 **P**roceptor noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui.

2 Amo te, & adoro toto corde & affectu. Lava me in tuo sanguine, & da mihi pati pro amore tuo.

3 Tu Rex gloriæ Christe, tu Patris sempiternus es Filius.

4 Amantissime Jesu, per effusionem sanguinis tui fac, ut mundo mortuus, tibi soli vivam, à me ipso penitus deficiens.

In quacumque tribulatione.

Bonum mihi, Domine, quia humiliasti me. Propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam.

Auge, Domine, dolores, auge afflictiones; sed adauge patientiam. Hic ure, hic seca, ut in æternam parcas.

Gratias ago tibi, Deus meus, quia

C

VO-

voluntas tua in me adimpletur, qua voluisti ab æterno, ut hæc mihi evenirent. Offero ea tibi ad gloriam tuam, in unione passionis tuæ.

Ante Concionem.

1 **D**ignus es, Domine, accipere gloriam & honorem. Utinam & ego omnes ad te Creatorem meum convertere possem.

2 Eja Domine video, ut infiniti pereant tuo sanguine & laboribus empi: & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum: quid ergo pollutis labiis, & corde præstare potero sine te? da igitur mihi gratiam, ad quod vocasti me, & adsint mihi SS. Angeli, & Patroni mei, ut ad tuam unius gloriam fiant universa.

3 O Santissima Trinitas, aperis os meum ad benedicendum, & laudandum nomen sanctum tuum. O Jesu, da mihi guttam sanguinis cordis tui, ut illo cor meum conspersum incalescat. O Maria, da mihi guttam lactis tui virginici.

Ante

Ante Confessionem audiendam.

1 **O** Jesu unica salus, sana, quæso, per me hanc animam peccatricem, quia tu cor contritum & humiliatum non soles despiciere.

2 En pretium sanguinis tui Sponsa tua ab hoste vulnerata. Doce me, ut prudenter cæcam & ægram ducam in viam salutis æternæ, quia tu nihil horum odisti, quæ fecisti, & redemisti.

3 O Jesu adsis, ò Spes nostra miserere. O SS. Angeli, ò SS. Patroni adjuvate me. En volo Domine, potestate à te mihi, & ab Ecclesia collata, absolvere poenitentes meos; quod fiat ad gloriam divinæ Majestatis tuæ.

In aspectu Judæi, Hæretici, Ethnicæ, &c.

1 **A**more tui, mi Deus, doleo de omnibus hæresibus, blasphemis, irreverentiis, quibus ab omnibus unquam Judæis, Hæreticis dissidentibus offensus es, & offenderis.

2 In persona omnium, qui nunquam

C

quam tibi debitum honorem, laudem, & reverentiam reddiderunt, nec reddent, ut sunt Hæretici, Athæi, Judæi, Turcæ, Idolatræ, magi, blasphemi, & omnes infideles, ego te mi Jesu adoro, laudo, venero, benedico, & exalto.

3 Desidero, mi Deus, ut ab omnibus creaturis rationalibus adoreris & glorificeris.

Ante refectiorem.

1 **L**iberalissime Domine, illud tu escam dabis, qui te non semel convitiis & opprobriis saturavit: cur talem escam aliis melioribus, qui fame pereunt, non providisti? Indignus enim sum rationalis creaturæ cibis, & pane filiorum, qui jumentis insipientibus similis factus sum propter innumera peccata mea.

2 O Deus meus, misericordia mea, gratias ago tibi, qui pascis me à juventute mea, & usque nunc aperis manum tuam, & implet me, licet indignum animal, benedictione.

3 Decerno, temperantissime Jesu,

esca & potu eò tantum uti, ut natura ad serviendum tibi consistat. Nolo Domine, ullam in mensa voluptatem percipere, memor felis & acetii, quod ipse gustasti.

In ipsa refectiõne condimentum spirituale.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te.

Virtus tui divini amoris me totum tibi incorporet, amantissime Jesu.

Tu es spes mea, Domine, portio mea in terra viventium.

Dominus meus Jesus in cruce sitit, & ego comedam & bibam?

Utinam, Domine Jesu, felle, quod gustasti, omnia mea prandia condiantur!

O cœna magna, quando accumbam ad te! ò torrens voluptatis, quando potabis me!

Quanti mercenarii abundant in domo Patris mei panibus, & ego hîc fame perco!

O quam millies felicior esses, ani-

ma

ma mea, si colligeres micæ, quæ cadebant de manibus Jesu, nunc in deserto, quando illi ministrabant Angeli, nunc in domo Pharisæi, ubi Magdalena lacrymis rigavit pedes ejus. O si etiam in societate Virginis Matris puerum Jesum pascentis hunc cibum sumeres!

Actus Oblationis omnium actionum totius hebdomadae.

O Pto, mi Domine, etiamsi abjectissimus sim, ut in similitudinem beatorum Comprehensorum, qui tuo stabili amore fruuntur, possim incessanter laudare te, amare te, cogitare de te.

Desidero, ut quælibet respiratio oris hac hebdomada, & omnibus diebus vitæ meæ, sit ad te Deum meum aspiratio cordis.

Volo, ut serviat tibi, Domine, quicquid ago, quicquid loquor, quicquid cogito. Volo, ut omnis animæ & corporis actio, & omne momentum vitæ meæ nihil aliud spirer, nisi Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Et

Et hæc omnia unita meritis vitæ & passionis Domini nostri Jesu Christi, sanguine ejus aspersa, in corde deposita, manibus benedicta, conjuncta omnibus lacrymis poenitentium Sanctorum, omnibus meritis Mariæ, & omnium Electorum tuorum, offero divinæ Majestati tuæ, ex amore tui ad majorem gloriam tuam. In gratiarum actionem, & satisfactionem. Ad impetrandam mihi virtutem & gratiam. Ad impetrandam peccatoribus contritionem, agris sanitatem, tentatis auxilium efficax, justè bellantibus victoriam, quibuscumque indigentibus opem & auxilium, agonizantibus perseverantiam, requiem defunctis.

Actus gratitudinis ad finem hebdomadae eliciendi.

Quid retribuam tibi, Domine, pro omnibus quæ hisce diebus, & omnibus momentis vitæ meæ tribuisti mihi? quid pro bonis publicis & privatis? quid retribuam tibi pro conservatione, cooperatione, & gubernatione omnium creaturarum?

C 4

quid

Quid pro bonis operibus, verbis, cogitationibus, te donante, à me conceptis referam, quippe qui nihil boni cogitare possum, nisi te largiente? Quid pro auxiliis & inspirationibus tuis? O Domine, pro his omnibus sis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi? Eheu! reddidi mala pro bonis, quia toties ausus sum gravissimis peccatis meis te offendere, te contristare. O utinam eo nunquam commississem, non corde, non ore, non opere!

Suppleo omnes defectus meos sanguine Domini mei Jesu, meritis beatissimæ Virginis, & Sanctorum omnium.

CAPUT III.

Diarium Viatoris.

Sive actionum per diem ordinatio.

MEmineris semper & ubique Deum te cum coelestia

fia intueri: Angelum & dæmonem te, tuaque omnia diligentissime observare.

2 Considera, quænam agenda hodie, quid status, & vocatio exigat; perinde, quasi in stadio curreres, opera tua omnia ac passus dirige ad metam, idest, ad Dei gloriam corde ardenti.

3 Sæpius & te percontare: Quò pergis anima mea? quid intendis studiis, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4 Utere tempore, velut te omnium pretiosissima, & particula boni diei non te prætereat. *Volat sapiens verbum irrevocabile* (inquit S. Bern.) *volat tempus irremcabile, nec advertit insipiens, quid amittat: libet fabulari, libet otiosi, dicit, donec hora prætereat. O donec prætereat hora, quam tibi ad agenda penitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio Conditoris indulget! donec transeat tempus, quò debueras properare ad Angelicam societatem, suspirare ad amissam hereditatem, flere admissam iniquitatem.*